

vil. Lad de tusind små virksomheder blomstre, har vi sagt, når vi har svunget os op, og derfor kan det være meget vanskeligt at se, hvorfor de så skal have pålagt yderligere byrder.

Så kan man sige: »Men det er jo ikke ret meget«. Men jeg tror, man skal se det i sammenhæng med, hvor besværligt det egentlig er at være selvstændig i Danmark. Her drejer det sig om nogle mindre selvstændige, og vi har slet ikke lyst til at gøre det sværere for dem.

Så er det jo også interessant at kigge på de høringssvar, der har været, og der vil jeg, som det også blev sagt af fru Eva Kjer Hansen, gerne pege på Erhvervsministeriets. Er der nogen, der er gået hårdt ind i debatten omkring administrativt bøv, så er det CD, og det er da bestemt også en meget stor arbejdsbyrde, man lægger på de mennesker i forvejen. Vi har ikke lyst til også lægge flere økonomiske byrder på dem.

Så kan man så spørge, hvor CD så skal gå hen og finde de penge. Det er jeg helt sikker på, vi kan finde ud af sammen med regeringen. Det skal i hvert fald ikke være på det her område.

Dorit Myltoft (RV):

Dette lovforslag er et element i det fremlagte finanslovsforslag. Det er et forslag til besparelse, altså et af de vanskelige forslag. Det plejer at være nemmere at stå med et forslag, som der følger penge med.

Ud fra en rimelighedsbetragtning kan Det Radikale Venstre støtte dette forslag, hvad angår de hævdede dækningsprocenter. Vi støtter også de ændrede bestemmelser om at lette adgangen til at genoptage sit arbejde i barselorlovens første 14 uger efter fødslen. Denne sidste del af lovforslaget vil tilgodese flere mødres ønske om at få bedre muligheder for at bevare tilknytningen til arbejdspladsen.

Jette Gottlieb (EL):

De to dele af lovforslaget har ikke meget med hinanden at gøre, og derfor bliver det selvfølgelig som altid todel.

Den første del af lovforslaget kan vi godt leve med. Det er relativt ukompliceret set med vores øjne. Men derimod ser vi faktisk visse problemer i at gøre barselorloven mere fleksibel i den udformning, som den her har fået, som det også fremgik af den tidligere del af debatten.

I tiåret for FN's børnekonvention er det altså vigtigt at huske, at børn er selvstændige individer med egne rettigheder. De første levemåneder er afgørende for, hvordan barnet efterføl-

gende udvikler sig, og derfor er det afgørende, at barnet i de første levemåneder får de bedst mulige betingelser for et nært og trygt forhold til forældrene.

Vi ved også, at amning f.eks., især i de første 3 måneder, har stor betydning for barnets sundhed og modstandskraft.

Vi en beslutning om mere fleksibel børneorlov føre til, at arbejdsgiverne i højere grad presser ansatte på orlov til at møde op for at klare presserende opgaver i virksomheden? Det kan man selvfølgelig ikke svare ja eller nej til forlods, men for Enhedslisten er det vigtigt, at retten til orlov er en ret og ikke en pligt, men at retten ikke undergraves.

Det kan også være, at forslaget har positive konsekvenser. Alt for få fædre benytter sig af muligheden for at holde orlov de 2 første uger. Det er muligt, at flere vil benytte sig af tilbudet, hvis de kan få lov til at smutte hen på arbejdet en dag eller to i perioden.

Vi kan muligvis også støtte, at den fleksible barselsorlov udstrækkes til at gælde stort set hele perioden; i øjeblikket gælder det jo kun efter 3 måneder. Men det kræver altså, at der kommer vægtige argumenter for, hvornår og hvorfor det er godt for både mor og barn, hvis mor får lov til at genoptage arbejdet i begrænset omfang, fra barnet er 2 uger.

Vi kan altså først senere, når sådan nogle argumenter er kommet på bordet, melde klart ud, hvordan vi vil forholde os til den del af forslaget.

Tove Videbæk (KRF):

L 57 foreslår, at mindre private arbejdsgivere og selvstændige, der er sikret dagpenge fra tredje fraværsdag, og selvstændige, der er sikret dagpenge fra første fraværsdag, pålægges en ekstra udgift til forsikringsordninger. Det vil koste ca. 1/4 mia. kr. for de små virksomheder.

Kristeligt Folkeparti mener, at det er uhensigtsmæssigt at skære i forsikringsordninger til mindre arbejdsgivere og de selvstændige og deres medarbejdende ægtefæller som foreslået her, især set i lyset af, at ordningen også blev beskåret fra finansåret 1997.

Yderligere kan man frygte, at dette forslag vil reducere arbejdsgivernes villighed til at ansætte folk fra socialt udsatte grupper, idet disse personer oftest vil have en større sygdomsrisiko end andre lønmodtagere, og dermed vil lovforslaget jo egentlig modvirke regeringens egne intentioner om at gøre arbejdsmarkedet mere